Naar een nieuw Nederland

Het is voor Nederland niet mogelijk geweest in den strijd, die geheel Europa meesleept, de neutrale afzijdigheid die ons allen het meest in overeenstemming leek met het belang van volk en vaderland, te bewaren. Het is in het wereldgebeuren medegesleept.

Wanneer men het karakter van den ingezetten strijd beseft en het oorlogsterrein overziet, begrijpt men dat er een wonder had moeten gebeuren om dit te voorkomen.

De titanen-strijd is nog in vollen gang. Welke hiervan de politieke en economische gevolgen zullen zijn, kan niemand op het oogenblik voorzien.

Het is ons allef plicht al het mogelijke te doen om te verkrijgen, dat Nederland als een vrij land, dat in staat is naar eigen aard te leven, hieruit te voorschijn komt.

Een volk met een zoo roemrijke geschiedenis als het onze, dat zoozeer een eigen karakter draagt, dat in staat is geweest in eigen taal een eigen cultuur op te bouwen, dat gestreden heeft voor zijn onafhankelijkheid, kan met vertrouwen de toekomst tegemoet zien wanneer het althans toont, dat de krachten die het eenmaal groot hebben gemaakt, ook nu nog in het volksgemoed leven.

Wij hebben de crisis die Europa doormaakt altijd in de eerste plaats als een crisis van geestelijken aard beschouwd, als-«een ontwrichting van de geestelijke grondslagen der sameleving, onder invloed van allerlei factoren, die wij zoo herhaaldelijk hebben vermeld, dat het niet noodig is hen nu nog eens uitzonderlijk te onderzoeken.

Elke tijd vereischt bij de menschen de ontwikkeling van bijzondere deugden. Meer dan ooit ben ik er van overtuigd, dat de eischen die wij steeds stelden aan den nationaal-socialist, in het vervolg in eiken Nederlander moeten worden ontwikkeld wanneer dit volk een nieuwe toekomst tegemoet wil gaan:

Eenvoud zoowel in het materieele als in het geestelijk leven, in de verhoudingen tusschen de menschen onderling, in onze zeden en onze gewoonten.

Moed: Physieke moed om zijn man te staan, de geestelijke moed om de waarheid onder de oogen te zien, de zedelijke moed om datgene na te streven wat men noodig acht voor ons volk, ook al trachten tierende benden ons daarvan te weerhouden.

Openhartigheid om datgene te zeggen en te doen wat in het belang van volk en vaderland noodzakelijk is en eerlijk uit te spreken wat men als het middel ziet om volk en land te redden.

Trouw aan ons zelf, aan eigen voorgeslacht, eigen bloed, eigen volk, eigen vaderland.

Meer dan wie ook hebben de Nederlandsche nationaalsocialisten ondervonden dat wie de macht heeft, in staat is anderen veel kwaad toe te voegen. Dat heeft de gevluchte Nederlandsche regeering ons geleerd. Maar wie een zuiver geweten, heeft en wie de deugden van eenvoud, moed, openhartigheid en trouw in zich heeft ontwikkeld, hij gaat onbekommerd zijn weg, want hij weet dat hij waardig zal leven en desnoods waardig zal weten te sterven.

VAN GENECHTEN

Genechten, R., & Mussert, A. A. (1940). *De N.S.B. in oorlogstijd: De feiten*. Utrecht: Nenasu, p. 31-32.